

MODERNA ODBOJKA IN VLOGA KOREKTORJA V NJEJ

Če je bil v starem sistemu in seveda brez prostega igralca korektor tisti, ki je napadal največ žog in bil zadolžen predvsem za realizacijo težjih »podaj« žog, pa v novi moderni odbojki ni več popolnoma tako. Nove tendence se namreč nagibajo k temu, da sta sprejemalca napadalca odločilnejša, še posebej od takrat, ko je bil v ekipo vključen sedmi igralec libero. Številke iz začetka devetdesetih let v primerjavi z sedanjimi analizami to ugotovitev natančno potrjujejo. Pa pogledimo statistične podatke iz sezone 1992/93, ko so centralni blokerji napadali 26,5% žog, sprejemalci napadalci 39,5%, podajalci 2,5% in korektorji 31,6% žog. Podatki, ki se nanašajo na zadnje obdobje, pa so le nekoliko drugačni in to v prid sprejemalcem napadalcem, tako da v novem obdobju centralni blokerji napadajo manj žog, torej 19,9% napadalci sprejemalci več, in sicer 46,7% podajalci realizirajo (napadajo) približno enak procent žog 2,3% in korektorji podobno število žog (31,2 %). Čeprav se na veliko razpravlja in govori, da če v moderni odbojki nimamo korektorja, ki je sposoben napadati največ žog, ne zmagaš tekme, pa številke kažejo, da temu ni povsem tako. Ta ugotovitev je bila zagotovo resnična in dokazljiva pred uvedbo novega sistema točkovanja RPS (rally point sistem) in še brez sedanjega prostega igralca, ko sta bila sprejemalca izredno »zasedena«, obremenjena predvsem s sprejemom servisa in takoj za tem z napadom. Z uvedbo »libera« pa sta krilna napadalca precej manj obremenjena in zato lahko veliko bolj učinkovita v napadu. Tudi same številke iz zgoraj prikazanih statističnih podatkov povedo, da sta največ v napadu izgubila centralna napadalca, pa čeprav je na igrišču prosti igralec libero in bi moral zaradi tega sprejem začetnega udarca biti natančnejši, pa so z leti sami servisi postali tako agresivni, da zaradi le nekoliko slabšega sprejema (in tudi agresivnejšega bloka) centralni dobijo manj žog od sezon v devetdesetih letih. Iz povedanega sledi da sta v današnjem sistemu taktične postavitve in razvoja napada napadalca sprejemalca ključnega pomena in da ni več potrebno, da bi moral korektor dobiti več kot 50 žog, da bi ekipa na koncu zmagala. Z razvojem so se tudi na igrišču pojavili novi modernejši korektorji, ki lahko zelo uspešno napadajo tudi hitre žoge (glej Fei Sisley) ali pa na primer brazilske reprezentance, ko se trener Bernardinho skoraj v vsakem nizu odloča za tako imenovano dvojno menjavo Andrae/Anderson, ki imata povsem drugačne karakteristike od tipičnega korektorja. Seveda pa je največkrat vse odvisno od ekipnega ravnovesja, kateremu se mora najprej trener in tudi ekipa kot celota povsem podrediti in maksimalno izkoristiti najvažnejše točke posameznikov. Izhajati seveda moremo iz tega, da je število žog manjše kot pred uvedbo RPS, da pa je zaradi tega vsaka žoga ali če hočemo posamezna akcija še kako pomembna. Tudi večina vidnih strokovnjakov se strinja z ugotovitvijo, da sta v modernem novem obdobju sprejemalca napadalca tista, ki dajeta ravnovesje ekipi in tudi celotni ekipi. Zatrjujejo tudi, da korektor kot tak »sam najučinkovitejši« ne šteje več veliko. Da ne bo pomote - ne toliko, kot je le-ta bil važen v 90-tih letih in prej, ko so vse ali pa večina žog bila dodeljena (podana) korektorju. V novejšem času se kar precej takšnih žog poda tudi močnejšemu napadalcu. Primer je Zlatanov (Piacenza) ali Kazinyski (Trentino) ali Horstnik (Sisley) in še veliko podobnih. V moderni odbojki je šel razvoj napada tudi z vse pogostejšim napadom iz C-6 tako imenovani »Pipe«. Išče se vse večje število napadalcev, ki so sposobni zaključiti takšne in drugače podane žoge, to pa z drugimi besedami pomeni razbremenitev korektorja, kar je seveda težje za blokerje, ki so do zadnjega negotovi, kdo bo napadal (prej največkrat korektor) in to je tudi eden izmed razlogov, da število blokov (točk) upada, povečuje pa se dotik bloka, kar omogoča nadaljnji razvoj igre.

Zaključek: Vsekakor je vloga modernega korektorja manj dominantna kot v preteklosti, zakaj kot smo že ugotovili, se je način igre z uvedbo RPS drastično zamenjal, žog je manj, libero pa z svojim boljšim sprejemom omogoča kolikor toliko učinkovitejšo organizacijo igre, kjer korektor

dobiva tudi nekoliko hitrejše podaje in seveda tiste težje. Podobne podane žoge pa lahko dobita tudi krilna napadalca, manj obremenjena s sprejemom in s tem bolj pripravljena na napad. Seveda pa je najvažnejše ravnovesje v ekipi, kajti korektor je še vedno dominanten napadalec, ni pa več najbolj važen, so si enotni mnogi strokovnjaki.